

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato De miraculis Christi D. rursum editis in SS. Sacramento. Nisi
Christo resisteres, sic te Christus in se, sicut panem consecratum,
converteret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

S A B B A T O.
DE MIRACVLIS CHRISTI DOMINI
RURSUM EDITIS IN SANCTISSIMO
SACRAMENTO.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus,
escam dedit timentibus se. Ps. 110.

VERITAS PRACTICA.

Nisi Christo resisteres sic te Christus in se, sicut panem consecratum, converteret.

RATIO EST, Quia Sacramenta suum semper habent effectum nisi ponatur obex.

Sed effectus Sacramenti Eucharistia singulariter inter alios commendatus hic est, ut te Christus in se convertat, modo proportionato seu convenienti sicut panem in se convertit.

Ergo nisi Christo resisteres, sic te Christus in se sicut panem consecratum converteret; unde apparet & quam illi resistas, & quam illud sit grave.

I. P U N C T U M.

Q UÆ tria in miraculis Christi semper eminebant, Potentia, Bonitas, & Sapientia; ea manifestè apparent in mirabilibus, quæ quotidie operatur circa sanctissimum Sacramentum. Quæ bonitas sic se omnibus communicare! Quæ potentia tot uno momento miracula edere! substantiam panis & vini à speciebus separare! species illas sine ullo subiecto sustentare! totum suum corpus in tam angusto constituere! totum in tota Hostia & totum in singulis partibus collocare! Verè videmus quotidie mirabilia &c. quia Prophetamagnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

LUC. 7.

Quantam verò sapientia, quamque admiranda, dum documenta tam varia tamque salubria in illis includit miraculis! Quod enim pereunte panis substantia remanent accidentia, hoc indicat sic nos convertendos intus in Christum licet extra tidem quoad formam maneamus. Accidentia suo à subiecto separata significant motus nostros naturales sic posse à concupiscentia

Haynesfue Pars tertia.

contineri. Effectus quos illa producunt accidentia sine ullo subiecto repræsentant operationes vitales animæ quæ citra ullum animi detrimentum produci possunt. Esse totum in qualibet parte, nec maiorem esse in majori Hostia quam in minori, docet nos sic perfectè omnia facere nulla ut in re vel exigua desimus sicut in præcipua. Quis sapiens & custodiet hæc? Et intelliget misericordias Domine.

Ps. 106.

Consideranti verò attentius circumstantias quæ hæc miracula comitantur, tam singulares & stupendæ apparent, ut is exclamet necesse est memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus. Quod enim Christus aliquando, vel quod Petrus, Paulus, aut alii viri sancti miracula per divinam interdum virtutem ediderint, quid mirum, cum tales tantiq; viri essent; sed ad unam Sacerdotis vocem quotidie ac singulis pene momentis & uno simul tempore tot ubique locorum multiplicari miracula, quot Hostiæ consecrantur! hoc verè est admirandum.

Cum autem æquè vellet Christus nos in se convertere sicut converti panem in corpus suum, & vinum in sanguinem, quid est quod non æquè convertimur? Nonne maiorem quàm ceteræ creaturæ Christo debemus obedientiam? Ita planè, nec ulla nos inde ratio iure avocare potest; sed quia liberi sumus & libertate abutentes Christo resistimus, ideo id in nobis non efficitur. Quod certè non minus pendendum est, quàm damnosum. Quamobrem ut seriò prospiciatur, sic proponenda fuit veritas, ut, quod est in hac materia magis probrosum & stupendum, tanquam certum tibi persuadeas, Quod nisi Christo resisteres, sic te Christus in se sicut panem consecratum converteret.

Ratio quæ petitur ab effectus Sacramenti certitudine, tam certa est quàm ipsa effectus certitudo atque infalibilitas de qua sic Tridentinum

F tinum

tinum: Nemo pius de Dei misericordia, de Christi merito, deque Sacramentorum virtute & efficacia dubitare debet. Et alibi: Si quis dixerit Sacramenta nova legis non continere gratiam quam significavit; aut gratiam ipsam, non ponentibus obicem, non conferre, Anathema sit. Rursumque consequenter: Si quis dixerit non dari gratiam per huiusmodi Sacramenta semper & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiamsi ea rite suscipiant: sed aliquando, & aliquibus: Anathema sit. Potestne certius aliquod defini? Quod autem dicit de gratia, perinde est ac de effectu, cum effectus Sacramenti sit illa gratia quæ ad certos quosdam effectus datur. Ille fidelis permanet, negare se ipsum non potest. NON dixeris, Per Deum abest.

1. Cor. 10. 16.
Sess. 6. c. 9.
Sess. 7.
Can. 6.

Can. 7.

2. Tim. 2.
Eccl. 15.

II. PUNCTUM.

SED effectus Sacramenti Eucharistia singulariter inter alios commendatus, hic est, ut te Christus in se convertat, sicut panem consecratum in suum corpus transmutat.

Non pari quidem modo, non substantiæ transmutatione, non separatis naturalibus à subiecto accidentibus: sed mutatione vitæ; sed participatione gratiæ; sed ineffabili quadam diviniæ communicatione naturæ quam variis similitudinibus, & diversis loquendi modis explicant sancti Patres. Sanctus quidem Chrysostomus de re ipsa comprobanda magis sollicitus quam de modo, sic pluribus hunc singularem prædicabat effectum: Semetipsum, inquit, nobis commiscet, & non sive tantum, verum & ipsa re nos suum efficit corpus. Et paulo post: Quod angeli videntes horrescunt, neque libere audent intueri propter emicantem inde splendorem, hoc nos pacimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus & una caro. Et alibi: Non tantum per Charitatem, verum etiam ipsa re in illam miscemur carnem; propterea semetipsum nobis immiscet & Corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tanquam corpus capiti coaptatum. Itemque rursus; Nos in unam cum illo massam reducimur, effecti unum Christi corpus & una caro.

Hom. 60
ad pop.
aut.

Hom. 61.

Hom. 83.

Orat. Ca
tech. c. 37
l. 4. in
Ioan. c. 17

S. Gregorius Nyssenus, paulò explicatius: Sicut parum fermenti sibi assimilat totam conspersionem, ita corpus Christi cum fuerit intra nostrum, totum ad se transmutat & transfert. Sic S. Cyrillus Alexandrinus: Sicut si quis liquefacta cera & aliam ceram infuderit, alteram cum altera per so-

tum commisceat necesse est, sic qui carnem & sanguinem Domini recipit, cum ipso ita coniungitur ut Christus in ipso & ipse in Christo invenitur. S. verò Cyrillus Jerololymitanus sic brevius nec minus efficaciter: Concorporei, ut ita dicam, & Consanguinei Christi facti estis. Et post pauca: sic efficitur Christi fieri hoc est Christum in corporibus nostris ferentes: sic secundum beatum Petrum divina natura consortes reddimur. Sanctus quoque Hilarius ex pluribus Christi verbis hoc idem fusè declarat. At Divus Thomas id clarè explicat ex modo quo traditur hoc Sacramentum nempe per modum tibi & potus.

Sanctus denique Ioannes Damascenus hanc aptissimam affert similitudinem: Quemadmodum illa qua mediante igne aurum attingunt, deaurantur: sumptoque colore vel ferrum auri insar resplendet, ita fideles qui dignè ad Sacramentum corporis Christi accedunt ac mediante igne Charitatis carnem eius Sacramentissimam contingunt, eadem uniantur Christo, adeoque similes videntur vita & opere, & quadam ratione sunt. Quasi diceret, ferrum ignitum vel deauratum semper est ferrum, sed per ignem & aurum quibus coniungitur sic mutatur, ut ferrum quodammodo esse desinat, & per ignis atque auri proprietates quas induit, ignis & aurum esse videatur. Hic est effectus ignis & auri ut sic ferrum & quidlibet in se transmutent, sic planè de effectu sanctissimi Sacramenti sentiendum. Adstupescere vel tantæ bonitatis diviniæ quæ id velit: vel tantæ malignitati humanæ quæ id nolit.

III. PUNCTUM.

HINC igitur nisi Christo resisteres, te Christus in se sicut panem consecratum converteret. Quia hic est effectus Sacramenti non minus infalibilis ex parte Christi, quam effectus verborum ipsius Christi propter quæ panis consecratur & transmutatur in Christi corpus. Undenam credis ex prolatis verbis quæ dicuntur Sacramentalia, statim confici Sacramentum, nisi quia sic infalibiliter ordinatum & statutum est à Christo Domino? Atqui ab eodem sic ordinatum est ut Sacramenti effectus tam certò produceretur, nisi exponatur; quid ergo est, quod non in te producit nisi quia panis obicem, nisi quia resistis? Sic omnino Sacramentum non fieret nisi sacerdos proferret verba omnia proferenda, nisi esset materia debita & nisi haberet intentionem conficiendi Sacramenti, quia sic poneret obicem, quo

posito

posito nihil profus efficitur, & quo sublato fit infallibiliter quod significatur fieri.

Quid hic hæres? quid dubitas? quid non clarum & apertum? Dices forte alios referri fructus & effectus Sacramenti; sed esto, dum hic inter alios sit æquè certus effectus, manet probum tibi certò inferendum, te Sacramento resistere, nisi hunc referas fructum & effectum: sic autem certus est & determinatus, ut ad eum velut notio-riorem & firmiorem alii omnes referantur. Sic S. Leo: *Non aliud ait participatio corporis & sanguinis Christi, quam ut in id quod sumimus, transeamus*; Id est, eo cætera omnia referuntur, hic est præcipuus finis & effectus Sacramenti. *Non me in te mutabis, sed tu mutaberis in me*, ait Dominus S. Augustino.

Jam vero vide, quid sit Christo resistere in re tanti momenti! Quid times te in Christum converti? Quando aliquid de te detrahendum & perdendum esset, nonne id libenter profundendum esset pro ejus cultu qui se tam miris modis deprimat & deperdit, si fas est ita loqui, ut bene de te mereatur? Sed quem te ipsum facis?

Putasne si convertereris in Christum, deterius aliquid tibi adveniret? Quid dabis Christo quod non ille restituar & renumeret infinite quovis distanti pretio? Dabis vitam tuam animalem, & ille dabit suam divinam; compara simul utramque vitam; neque id ita respicias quid forte des quam quod recipias. Non est dare nec perdere quando quid vilius mutatur in pretiosius. Quando præter virgas & flagella Deus nihil daret, essent flagella dona, nec dona essent recusanda. Certè tantò minus excusaris cum nil præter gratias tibi offert & negligis; cum nihil minus quam seipsum tibi tradit, & quasi major ipso esses tu munus averfaris! Nunquid Deo potest comparari homo? An ignoras quid manna recusantibus, pœnæ quondam contigerit? Hinc illa veritas infra explananda:

Qui divinam expellit Sacramenti gratiam, non minus peccat quam qui olim manna repulerunt.

Iob. 22.
Sabb.
Hebd. 13.

D O M I N I C A
INFRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI,
QUÆ EST
SECUNDA POST PENTECOSTEN.
DE CONVIVIIS QUIBVS CHRISTVS
DOMINVS INTERESSE VOLUIT,
UT AD SUVM NOS INVITARET.

Homo quidam fecit Cœnam magnam, & vocavit multos.

Luc. 14.

CUM in his duabus Hebdomadis nostrum sit institutum celebriores Christi Domini actiones, diebus singulis proponere considerandas in sanctissimo Sacramento; quæ nobis hodie proponitur ejus actio, pars illa est conversationis humanæ quam tenuit in auleis conviviis & hospitiiis, quò vocabatur. Mirum certè quod sic Christus vellet cum hominibus convivere & convivari: sed tamen decentissimum & fini quem sibi præstituerat convenientissimum, ut expressè docet D. Thomas, tota quæstione quadagesima tertiæ partis.

Quam obrem considerari tantisper posset in illis variis, quas frequentavit, mensis, ut modè in omnibus, ut accommodatè ad omnes, ut sapienter ad quæcunque occurrerent salubri documento condienda, & ad Sacrum suum epulum quod destinabat celebrandum nobiscum referenda. Vide illum in Cana Galilææ, ut inuitatus ad nuptias aquam in vinum mutat; nonne hæc est manifesta

Iob. 22.

F 2

nostris